

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 10 marca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria – Węgry) – Flight Refund Ltd/Deutsche Lufthansa AG

(Sprawa C-94/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty — Rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 — Artykuły 17 i 20 — Obowiązki sądu, przed którym toczy się postępowanie dla potrzeb wyznaczenia sądu właściwego miejscowo do rozpoznania sprawy w postępowaniu spornym w następstwie wniesienia przez pozwanego sprzeciwu od europejskiego nakazu zapłaty — Właściwość sądów państwa członkowskiego wydania europejskiego nakazu zapłaty — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Roszczenie o odszkodowanie przysługujące na podstawie rozporządzenia (WE) nr 261/2004 w związku z opóźnieniem lotu]

(2016/C 156/03)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Flight Refund Ltd

Strona pozwana: Deutsche Lufthansa AG

Sentencja

Prawo Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, iż w okolicznościach, w których, tak jak w postępowaniu głównym, przed sądem toczy się postępowanie w sprawie wyznaczenia sądu państwa członkowskiego wydania europejskiego nakazu zapłaty właściwego miejscowo, w ramach którego ów sąd bada, czy sądy tego państwa członkowskiego mają jurysdykcję krajową do rozpoznania w postępowaniu spornym roszczenia dochodzonego przy wykorzystaniu postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty, wobec którego to nakazu pozwany wniósł sprzeciw w przepisany terminie:

- rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty nie zawiera wskazówek co do uprawnień i obowiązków tego sądu, gdyż zgodnie z art. 26 tego rozporządzenia kwestie te podlegają prawu krajowemu tego państwa członkowskiego;
- rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych wymaga, aby kwestia jurysdykcji krajowej sądów państwa członkowskiego wydania europejskiego nakazu zapłaty została rozstrzygnięta zgodnie z przepisami procesowymi pozwalającymi na zagwarantowanie skuteczności (*effet utile*) przepisów tego rozporządzenia oraz prawa do obrony, niezależnie od tego, czy kwestię tę rozstrzyga sąd odsyłający, czy też sąd wyznaczony przez niego jako sąd miejscowo i rzeczowo właściwy do rozpoznania sprawy dotyczącej roszczenia takiego jak roszczenie rozpatrywane w postępowaniu głównym na podstawie przepisów regulujących zwykle postępowanie cywilne;
- w przypadku gdy sąd taki jak sąd odsyłający orzeka w przedmiocie jurysdykcji krajowej sądów państwa członkowskiego wydania europejskiego nakazu zapłaty i stwierdzi istnienie takiej jurysdykcji zgodnie z kryteriami określonymi w rozporządzeniu nr 44/2001, to ostatnie rozporządzenie oraz rozporządzenie nr 1896/2006 zobowiązują ów sąd do interpretowania prawa krajowego w taki sposób, aby mógł on ustalić lub wyznaczyć sąd miejscowo i rzeczowo właściwy do przeprowadzenia tego postępowania; oraz

— w przypadku gdy sąd taki jak sąd odsyłający stwierdzi brak jurysdykcji krajowej, sąd ten nie ma obowiązku ponownego badania z urzędu nakazu zapłaty na podstawie art. 20 rozporządzenia nr 1896/2006 stosowanego w drodze analogii.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z 12.5.2014.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 17 marca 2016 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Zjednoczone Królestwo] – Portmeirion Group UK Ltd/Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

(Sprawa C-232/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Dumping — Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 412/2013 — Ważność — Przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chin — Produkt objęty postępowaniem — Rozpatrywany produkt — Obowiązek uzasadnienia]

(2016/C 156/04)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Portmeirion Group UK Ltd

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

Sentencja

Analiza pytania prejudycjalnego nie ujawniła żadnej okoliczności, która mogłaby mieć wpływ na ważność rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 412/2013 z dnia 13 maja 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 235 z 21.7.2014.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 10 marca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona – Hiszpania) – Safe Interenvios, SA/Liberbank, SA, Banco de Sabadell, SA, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

(Sprawa C-235/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Przeciwdziałanie korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu — Dyrektywa 2005/60/WE — Środki nadzoru wobec klienta — Dyrektywa 2007/64/WE — Usługi płatnicze w ramach rynku wewnętrznego)

(2016/C 156/05)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Barcelona